

Num. 38
Març, 88

Edita: Jazz Club de Granollers
Periodicitat Mensual

JAZZ CLUB GRANOLLERS

Foto ESPAULELLA

RICARD RODA AL CICLE «ARA JAZZ 5»

Agraïment

En el passat mes de gener, saltava la notícia, Roser Leonart, fins ara responsable del Cercle Cultural de la Caixa de Pensions, abandonava el seu lloc habitual de treball, naturalment per millorament de la seva tasca laboral. Passant a coordinar futurs centres culturals de la Caixa, a Vic, Olot, l'Hospitalet, etc. Per una banda ens alegrem que Roser Leonart, vagi escalant posicions dins les obligacions quotidianes, més responsabilitat, altres objectius a l'horitzó, en una paraula, un millorament professional, però no ens deixa de fer certa pena, que deixi el seu lloc tan característic en el Cercle, son molts anys de continuats contactes, sempre vers al jazz, no podem oblidar mai que d'una manera indirecta, però molt efectiva, va ser el factotum que el nostre Jazz Club Granollers, es tornés a reorganitzar, parlem de cinc anys enrera, quan ella, organitzà magníficament el primer cicle ARA JAZZ, i "casualment" reuní a tota la flor i nata dels antics aficionats granollerins i antics col.laboradors del Jazz Club Granollers i Club de Ritme.

Cinc són els cicles ARA JAZZ que Roser Leonart ha organitzat, les altres activitats cultu-

als, que es podrien contar per centenars, és impossible d'enumerar-les, a nosaltres el que més ens interessa és el Jazz, i gràcies a aquests cinc cicles, varem poder gaudir de moments màgics, espectaculars, quin bon aficionat no recorda amb satisfacció aquells concerts de George Kelly, de Red Richards, de Tete Montoliu, Milt Jackson, Ray Brown, la Paris Reunion Band, Wild Will Davis, Pegasus, ... quasi una cinquantena de bons concerts, al llarg d'aquests anys, que només podríem dir-ne que formen part de la història del jazz a Granollers, i a la persona que els organitzà, al menys per la nostra part, el seu nom, figurarà com un dels més importants a la petita història del Jazz a Granollers, res més, només ens cal dir que desitgem a Roser Leonart tots els èxits en aquesta difícil tasca que és la cultura, agrair-li totes les mostres d'afecte que hem rebut d'ella al llarg d'aquesta relació de cinc anys. I que la persona que continui en front del Cercle Cultural de la Caixa a Granollers, també felicitar-la, i donar-li tot el nostre suport, al menys pel que fa referència al Jazz.

Lluís SITJES I PLANAS
Granollers, febrer 88

NOVA'S

Llista de Noces
Avantatjoses condicions per als nuvis

Anselm Clave. 7
Plaça Barangué. 4

Tel. 870 03 52 - 08400 GRANOLLERS

RODA DE SAXOS

Dia: 12 de febrer

Hora: 10 de la nit

Lloc: Cercle Cultural de la Caixa
de Pensions

Més a més, pas a pas, el cicle "Ara... Jazz-5" va caminant, per fer més patent i potent, el batec rítmic del seu cor, cap els universos sons del jazz.

Si en el passat concert, li va tocar el protagonisme soní a les percussions, amb tot el seu ampli ventall de possibilitats, ara són els saxos, els encarregats de donar llum i color al Cercle, amb aquesta, també atípica banda.

Certament, set saxos en escena, són d'allò més estrany, (mentre no sigui una "big band", és clar) com a mínim, resulta curiós i agradable als sentits.

L'Aula de Música de Jazz de Barcelona, és un bon caldo de cultiu per futurs músics, i de veritat que en vàrem tenir, una bona prova de les seves facultats i habilitats, amb una (bona) colla d'alumnes d'alt nivell, i amb el seu director i promotor de l'invent, en Ricard Roda.

Val a dir, a tall informatiu, que en el concurs del passat Festival de Jazz de San Sebastián, van arribar a la fase final, obtinguen el segon lloc en els grups presentats. Amb un jurat ben estricte i justicier, com és el d'aquest certamen, aconseguir un segon premi, és d'allò més satisfactori.

Francament, van donar bona mostra de les seves aptituds, a un públic granollerí, que te fama de ser terra de bons músics, i que en qualsevol moment va agrair els temes interpretats, amb uns llargs i molt sorollosos aplaudiments.

La línia temàtica, seguida per aquesta singular banda, és la del jazz clàssic, fent alguna petita incursió, en el món de la música clàssica pròpiament dita, amb arranjaments, de "tempo" jazzístic, molt acurats i seriosament ben treballats.

Instrumentalment, es nota un clar domini de tots els músics, oferint una interpretació portada al mil·límetre, i amb una exactitud en l'execució, digne de molt mèrit. Però, per el meu

senzill punt de vista, s'hi troba a faltar, més espontaneïtat i naturalitat. El jazz, tots ho sabem, ha d'ésser més lliure, de tal manera que el músic, en qualsevol moment et pugui fer vibrar, amb aquell solo que li ha sortit del fons de l'ànima. Quan el jazz, únicament es llegeix amb partitura, ja està bé, però una estona després dels primers compassos, es va tornant, de mica en mica, amb una audició massa lineal, massa precisa i matemàtica, en una paraula que potser les aplega a totes, massa gelada. Sincerament, i no vull que ningú s'enfadi, em va semblar, que no es volien mullar molt les esquenes.

Tan mateix, el millor va ésser el més experimentat, el senyor Roda, va estar en tot moment fenomenal, tant dirigint, com acompanyant, i fins i tot en els solos, va fer tot el que estava al seu abast, oferint una calidesa d'acords amb molt de "swing", i uns esbufecs que sorgien del saxo, que feien donar-li més poesia, a unes melodies carregades d'una sensibilitat exquisida.

Amb tot va ésser un bon concert, en el que tots vàrem disfrutar moltíssim, i ara havent digerit tots aquells saborosos plats, els demanen que pensin en nosaltres, per una altra propera visita. Granollers, com resa el rètol, segueix obert per a ells...

Sort, salut i feina, amics, ...i endavant.

J. SARAROLS

Record postum a Memphis Slim

El propassat dia 24 de febrer moria a París el pianista i cantant de blues Peter Chatman, i que tots el coneixem pel de Memphis Slim. Havia nascut el 1915 a la ciutat que porta el seu nom, "Memphis", (EEUU). Fill de pares pastors de l'església baptista fou sempre gran aficionat a la música, havent tocat diversos instruments com el contrabaix. Es desplaçà més tard a Xicago on amb el contacte d'altres músics es va anar especialitzant amb el blues, "blues" de l'asfalt.

La seva tècnica depurada era clàssicament definida com el perfecte "bluesman" del piano. La seva veu poc adequada per les inflexions que requereix el bon cantant de "blues", no disposava de la tesitura necessària, però ell la sabia jugar bé.

Amb la seva mort, perdem, al meu entendre, el millor i més important pianista de "blues" que ens quedava d'una època que no s'ha seguit, i que dissortadament no veig pas que sigui optimista, com també passa amb la música de jazz, doncs amb la mort de Count Basie s'acaba una època de la història de la música de jazz que no tornarà.

Però jo des d'aquí vull retre un homenatge a aquest formidable "bluesman" al qual tots els que passem dels cinquanta varem tenir el goig d'escoltar personalment a Barcelona pels anys 60, al Hot Club, i al Jamboree de la Plaça Reial.

Memphis Slim era un home afable, arrotllador de simpatia. Amb quasi dos metres d'alçada omplia el piano amb la seva humanitat. La seva passió eren, naturalment el "blues", l'alcohol i les senyores. Deia que no li era possible anar al llit sense haver complert amb els tres, i era cert. Els matins per ell eren inexistent, era quelcom que havia vist de petit alguna vegada!...

Una vegada fou invitat i contractat per fer una matinal a Granollers, i la feina fou nostre per aguantar la gent, doncs des de Barcelona no el podien arrencar del llit. Al final va arribar amb una hora i mitja de retard, però ens donà un recital formidable. Aquell dia anàrem a di-

nar a les cinc de la tarda, va valdre la pena! Y, és que quan en Memphis es posava al piano era com un imà per a nosaltres, era un mestre del "Boogie-boogie" i un mestre del "blues". Els seus dits enormement llargs i fins, es bellugaven com per una màgia indescriptible, podia fer acords en una sola mà amb les dues octaves si li convenia, apart d'una agilitat i mecanisme extraordinaris.

Si més no, apart de la tècnica, penetrava totalment en el llenguatge del "blues", tot ell era "blues", ple de sentiment, de ritme, sense desperdici. Una vegada a París, a una petita cava del districte cinquè que es deia "Aux trois Maillets" a la rue Galande, on ell actuava regularment li vaig preguntar de quina manera es podia entrar en la interpretació del "blues", i em digué: -per interpretar blues s'ha de fer servir més el cor que el cervell- i més tard afegí -i per això s'hi ha de nèixer-.

Degut a la seva residència a París des del 1962, la discografia de Memphis Slim és extensa en aquesta última època de la seva vida, però cal també fer-se amb les gravacions realitzades als EEUU, on s'hi poden trobar interpretacions excel·lents, avui exhaurides.

Esperem que amb la seva desaparició s'editi al menys una retrospectiva que caldrà adquirir immediatament.

Jordi VALL ESCRIU

Discografia bàsica de Duke Ellington

1950 - 1973 (8)

Per JORDI NAVAS I FERRER

Duke Ellington and his famous Orch.

Chicago. May 17, 1955

Clark Terry, Willie Cook, Cat Anderson, Ray Nance (tp); Quentin Jackson, Britt Woodman, John Sanders (tb); Jimmy Hamilton (cl); Rick Henderson (as), Russell Procope (as); Paul Gonsalves (ts); Harry Carney (bs); Duke Ellington (p); Jimmy Woode (b); Dave Black (dr); Jimmy Grissom (voc.).

14094	La Virgen de la Macarena	Capitol T-769
14095	Harlem air-shaft	Capitol T-679
14096	Blues	Up to date UTD 2009
14097	Commercial time	Up to date UTD 2009

Duke Ellington and his famous Orch.

Chicago. May 18, 1955

Same as May 17.

14098	Clarinet melodrama	Capitol T-679
14099	Them for Trambeam	Capitol T-679
14100	Coquette	Pickwick SPC-3390
14101	Serious serenade	Capitol T-679
14101	Serious serenade (alt. take)	Up to date UTD 2007
14102	Discontented blues	Unissued
14103	Once in a while	Up to date UTD 2009
14104	Oh, lady be good	Pickwick SPC-3390
14034?	Body and Soul (master n.º assigned at the session)	Up to date UTD-2009
14105	So long	Up to date UTD 2009

Duke Ellington and his Orch.

New York. Jan 1, 1956

Same as May 17 but Johnny Hodges (as) and Sam Woodyard (d) for Rick Henderson and Dave Black. Rosemary Clooney (voc).

CO 55591	If you were in my place	Columbia CG-33963
ZEP 37986	Just a settin and a Rockin	CBS 26306

Rosemary Clooney and Duke Ellington and his Orch. New York. Jan 23, 1956

Same as Jan 1.

CO 55818	Grievin	Columbia 4-40701
CO 55819	Sophisticated lady	Columbia 4-40701
	Me and you	Columbia CL-872
	I'm checkin out, go'om bye	Columbia CL-872
	Blue Rose	Columbia CL-872
	Mood Indigo	Columbia CL-872

Rosemary Clooney and Duke Ellington and his Orch.

New York. Jan 27, 1956

Same as Jan 1.

ZEP 37983	Hey Baby (take 2)	Up to date UTD 2006
	Hey baby	Columbia CL-872
	I let a song go out of...	Columbia CL-872

Duke Ellington and his Orch.

Rosemary Clooney out

CO 55592	Passion Flower	Columbia CL-872
	Passion Flower (take 1)	Up to Date UTD 2006

Rosemary Clooney and Duke Ellington and his Orch.

	It don't mean a thing	Columbia CL-872
	I got it bad	Columbia CL-872

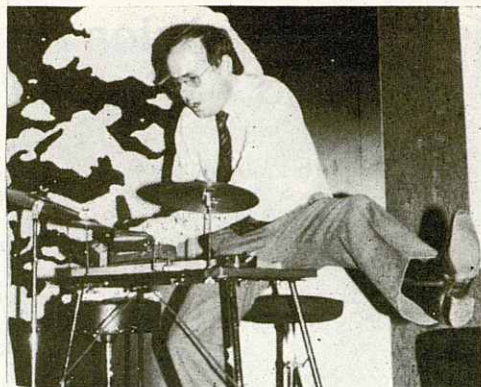
It is possible that Jan 1 is the true recording date for the Orchestra "backgrounds". The vocals were added on later.

Jazz muy clásico... a comentar

Otras veces hemos comentado noticias francesas sobre Jazz Clásico o también denominado "Tradicional Jazz", pero este comentario cabe resaltarlo como "verdaderamente original" por un evento para este estilo de Jazz, ya que en las afueras de París en Ris Orangis y auspiciado oficialmente, el próximo 28 de Mayo de 1988 se llevará a cabo un Festival de este estilo jazzístico dedicado a exponer el instrumento de percusión del Jazz Clásico... "El Washboard" en el que los ejecutantes deben usar dedales metálicos en los dedos de sus manos.

"Jazz muy clásico a comentar" hemos denominado este reportaje en que informamos de un Festival de Jazz en honor y dedicado a este instrumento que históricamente se considera como el único autóctono del inicio del Jazz en su país de origen, norteamérica.

El conocido washboardista francés Gilbert LE-ROUX con más de 20 años dedicado profesionalmente a este instrumento y considerado no sólo el mejor de Francia sino que a nivel mundial, se le ha encomendado la dirección musical con su grupo para este Festival. LE-ROUX ha considerado que no solo él es el único símbolo conocido de este instrumento y para la presentación del evento, que tendrá una duración de seis horas, ha pensado cumplimentarla con otros tres músicos washboa-

ristas más y ha invitado a este para que lo acompañen a Kiki DISPLAT, Claude POU y con mucho orgullo para el Jazz Club de Granollers al no menos conocido Marcelo de CASTRO DIAZ, socio de nuestra institución, que en pasado Festival de JAZZ Internacional de Marciac (Francia) 1987, fue denominado como "La Vedette del Festival".

De nuestro amigo Marcelo, no sólo sabemos que es uno de los mejores washboardistas que existen, sino que además es uno de los pocos que ejecuta los dos washboard, el europeo Washboard de Mesa que debe tocarse sentado y el también clásico o simple tabla de lavar norteamericana que normalmente se toca de pie, y que para ello no sólo se necesita la técnica clásica de percusión sino que además hay que tener el sentido negro de la época para lograrlo, cosa que a Marcelo le sobra, puesto que él le agrega su larga cultura clásica del Jazz con algunas tónicas indias-españolas de la América del Sur.

Para finalizar nuestro comentario queremos felicitar muy profundamente a nuestro amigo Marcelo por esta nominación y además alentarle aún más de nuestra parte, cosa que para quienes le hemos escuchado, no lo necesita, lo lleva consigo mismo cuando toca "el washboard" con un buen grupo clásico, pero de todas formas queremos alentarle esta vez para que ponga en sus venas este asiento, un mensaje de nuestra ciudad de Granollers y su Jazz Club.

Buen viaje y que sea la mejor actuación...
JAZZ MUY CLASICO... QUE HEMOS COMENTADO.

Joaquín NIN
Febrero 1988

Llibres

He acabat de llegir el llibre **JAZZ: GRABACIONES MAESTRAS** d'en Josep Bauzà.

Aquesta obra conté una exhaustiva selecció de les gravacions des de els inicis i els anys vint.

Talment, en tenir-la a les mans, al primer moment, hom pensa, això costarà de pair...

Doncs la veritat és, que es llegeix bé, sense notar cap pesantor i amb un interès creixent.

Els comentaris són concisos, amens, justos i sense caure en el tòpic del superlatiu.

Bauzà s'ha documentat abastament, ha llegit molt, ha begut la informació de diferents fonts i això li ha permès el contrastar opinions, criteris, dades i dates.

A tete Montoliu

Cada compás toma altura para meditar en su vuelo, lleno de belleza planeadora para posarse en el suelo con fluidez y armonía, captando su melodía millonaria de secretos. Secretos desconocidos en forma de ejecución, rebosantes de recursos frágiles y novedosos átomo de perfección. Rica semilla germinadora de geniales alumbamientos, rebosante plenitud de inspiración creativa. Fidelidad, tecnicismo de afianzada personalidad. Pluralismo genial de entrelazadas ejecuciones, sublime inspiración, perfecta armonía. Poseedor de un tesoro musical que no entiende sus disonancias. Auténtico y perfecto... Millonario en sensaciones rítmicas.

Francesc
Noviembre

BARBACHANO
1987

El gran avantatge que té el llibre, és que pots llegir-lo de forma intermitent. Amb posar l'atenció al text que hom llegeix, n'hi ha prou. El comentari d'una gravació, es tot un cos, un món, l'entorn del qual ja no forma part del mateix.

És, una discografia, que no està circumscribida a un Artista o a un Conjunt. I que tampoc es la cosa freda de les dades i les dates, sense més.

Al llibre hi ha uns comentaris, unes explicacions, fetes per una persona entesa, documentada, sensible i que estima el JAZZ.

Com comentàvem amb l'amic Papo no fa massa dies, és una llàstima que en Josep Bauzà estigui desbordat per les obligacions de la feina i no li queda massa temps per a continuar la tasca començada.

Faig causa comú amb Papo, i també demano a l'amic Bauzà que intenti trobar temps en el temps per tal que el segon volum sigui tan aviat com es pugui, una realitat.

Pere CRUSELLAS I SOLSONA
Febrer 88

Pere Crusellas i Solsona, Esteve Colomer i Brossa, Amador Garrell i Soto, Lluís Sitjes i Planas, Jaume Sararols, Alfredo Papo, Josep Vadell i Millà, Jordi Navas, Jordi Vall i Escriu, Santiago Guix i Quincoces, Jaume Segarra i Farrés, Joan Ramon, Pere Gispert, Miquel Jurado, Didac Valls, Lluís Pocorull, Vicky Amador. Nestor R. Ortiz Oderigo i Max Seligmann (Corresponsals de Buenos Aires-Argentina).
Bob Andersen (Corresponsal de Dinamarca).

Fotografia: Pere Espauella i Bufia

Fotocomposició: Parera disseny

Imprimeix: Sistemes Gràfics

Publicitat: Sitjes

Dipòsit Legal: B-2472

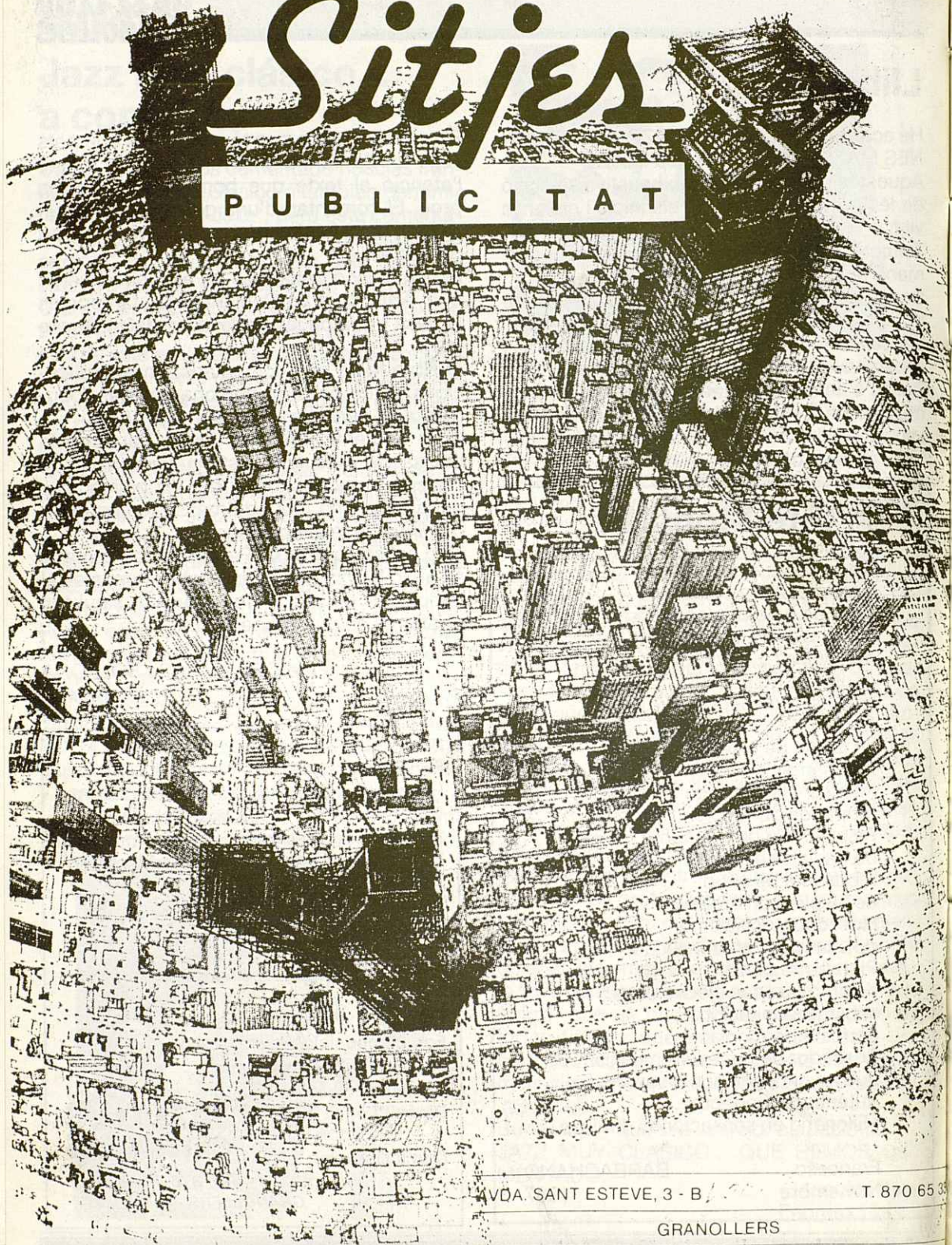
**JAZZ CLUB
GRANOLLERS**

Domicili Social:

Ricomà, 72 - Tel. 870 06 99
GRANOLLERS

Sitjes

PUBLICITAT

AVDA. SANT ESTEVE, 3 - B

T. 870 65 35

GRANOLLERS